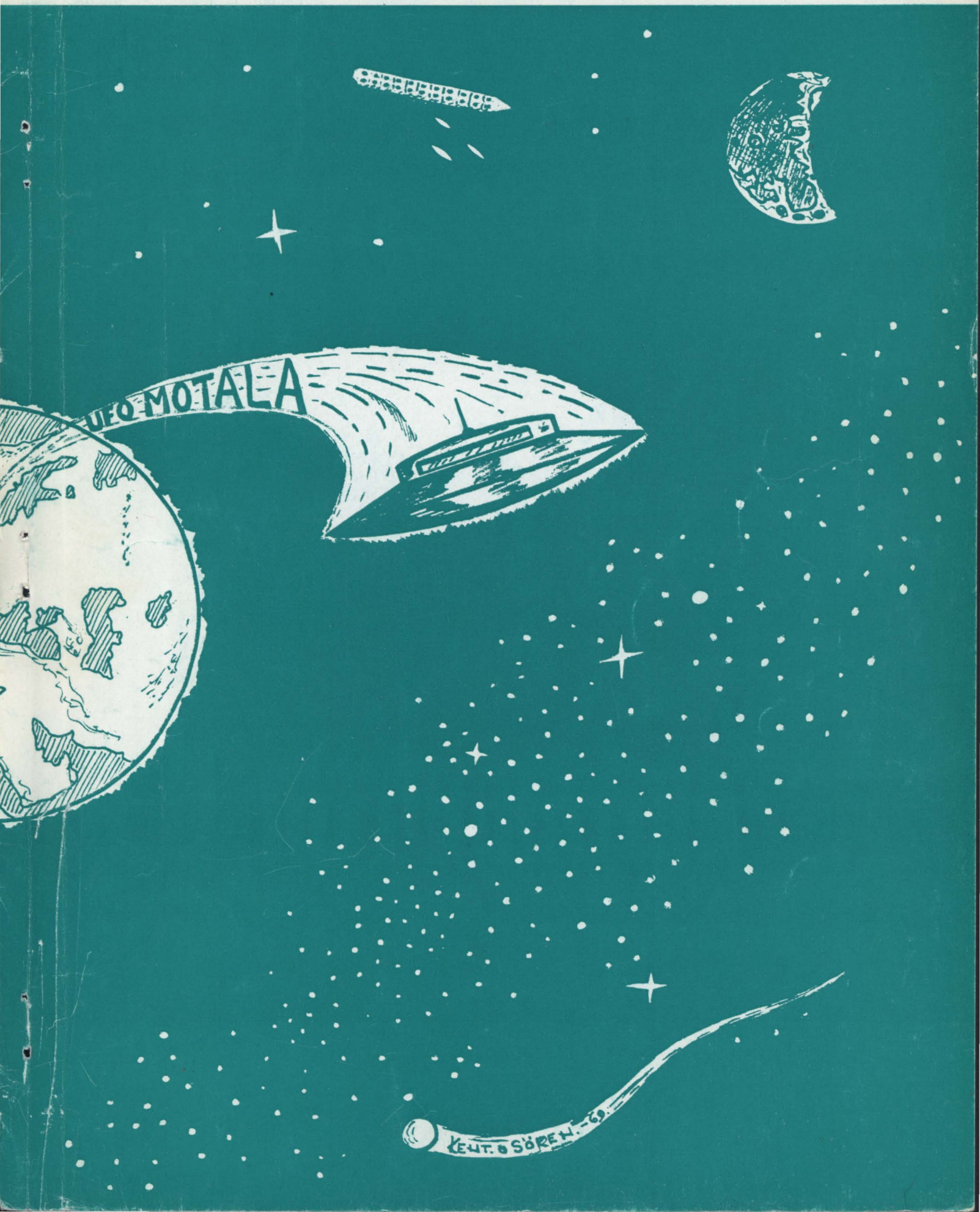

UFO-INFORMATION

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

2 - MRS. 1971

UFO-NORGE BILDAS!

UFO-INFORMATION

Utges av:
Riksorganisationen
UFO-SVERIGE
Bjx 311
591 03 Motala 3

Postgiro:
8 43 25 - 0
Carl-Axel Jonzon

Ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon
tel. 0141/70191

I redaktionen:
Jan Lind
tel. 0141/19821
Anders Liljegren
(red. UFORAMA)
tel. 011/188281

Utkommer 8 ggr/år

Tidskriften skall informera om aktuella händelser och aktiviteter på UFO-området, i första hand inom Sverige, samt vara språkrör för frågor om och kring UFO.

Redaktionen mottar tacksamt material från läsekretsen. Vi förbehåller oss dock rätten att vidtaga språkliga korrekitioner.

Tidskriften förespråkar ingen speciell politisk, religiös eller filosofisk åskådning. Införda uppfattningar och värderingar skall i första hand tillskrivas respektive författare.

UFO-Information är i huvudsak ett medlemsblad för UFO-Sverige, som är en ideell samlingsorganisation för svenska UFO-grupper.

I samråd med UFO-föreningar i våra nordiska grannländer utges av UFO-Sverige även den engelskspråkiga tidskriften "SCANDINAVIAN Newsletter".

Irontheims UFO-Förening och UFO-Information NORGE i Oslo ämnar starta en parallellorganisation till UFO-Sverige. som skall heta riksorganisationen UFO-Norge. K. Stenødegård, ordf. i TUFOf, uppger för UFO-Sverige: "For å si det enkelt så er vi, etter grundlige overveielser kommet till det standpunkt at en norsk riksorganisasjon, i likhet med den i Sverige, er en forutsetning for i det hele tatt å kunne drive effektivt slik situasjonen er i dag på UFO-fronten her hjemme - og for den del i Skandinavia forøvrig. Så meget mer som vi har vært vitne til særdeles gunstige resultater fra riksorganisasjonen i Sverige... Vi skal henlegge sentralgruppen til Oslo - dette av praktiske og naturlige grunner. Sentralgruppen kommer til å bli bygget opp av seksjoner, eller komiteer, som hver i sær skal ta seg av de mange og ulike funksjonene som Sentralgruppen tar sikte på å utføre."

"Vi har i første rekke sikte på følgende seksjoner:

Realvitenskapelig Gruppe - Psykologisk/Sosiologisk Gruppe - Filosofisk Gruppe - PR/Informasjons Gruppe - Fotogruppe - Teknologisk Gruppe - og to redaktionsutvalg (et for Norsk UFO-Tidskrift og et for UFO-Norges Medlemsblad.)"

TUFOf/UFO-Information kommer nu att skicka ut inbjudan till Norges övriga föreningar och grupper att delta i organisationen. Man hoppas sedan vid ett gemensamt möte i Oslo kunna komma fram till vissa grundläggande ståndpunkter för organisationen. Vi i UFO-Sverige hoppas naturligtvis att man skall kunna enas och bygga upp en stark norsk organisation. Vi har redan ett samarbete med de norska föreningarna genom utgivningen av "Scandinavian Newsletter" och vi hoppas verkligen att detta samarbete skall kunna utvidgas även till andra områden. Lycka till säger vi alltså till UFO-Norge!!!

Så önskar vi påminna alla om att 1971 års UFO-konferens i MOTALA börjar påskaften den 10/4 och avslutas påskdagen 11/4. Ni inbjuds till stor uppslutning dessa båda dagar och som kan ses av bifogat programblad kommer det att bli full valuta för respengar och andra utlägg,

Har ni några UFO-affischer kvar? Annars finns det många i vårt lager och där gör de ingen nytta. Vill ni hjälpa till att få ut dem på väggar och plank där det inte blir några efterräkningar, är vi bara tacksamma. Formatet A4 gör det lätt att sätta upp dem överallt, även i fönster. Beställ genom UFO-Sverige!

Hur är det med UFO-brevmärken, de kanske har tagit slut? Nya finns att köpa till gamla priset och vi kan tillägga att ännu nyare som är ändå snyggare kommer inom kort. Dessutom kan ni köpa kuvert med påtryckta brevmärken och även brevpapper i samma stil, lite senare. Hör bara av er till vårt lager.

Finns det någon som har lust att medverka i UFO-Sveriges Översättningsavdelning? Vi har intressanta uppgifter som är bra både för språktränare och läsare av rykande färskas UFO-nyheter i utländska tidskrifter. Den som vill skriva uppsatser kan samla källmaterial eller direkt ur hjärtat författa korta och snärtiga artiklar inom ämnesområden som UFO, astronomi, flygteknik, forntidsforskning, parapsykologi m.m. som hör till.

Projektet Internationell UFO-Petition till FN kommer att göra ännu bättre framsteg om JUST DU deltar genom att rekvirera flera frågeformulär. Du har säkert ytterligare några bekanta eller vänner som gärna fyller i sina svar bara de får formulär.

Vi vill hjärtligt tacka alla som redan skickat in ifyllda formulär och på så vis gör UFO-saken en internationell tjänst. Samtidigt tackar vi alla som sänder oss pressklipp. Dessa klipp är till stor nytta om de snabbt kommer oss tillhanda, då vi fortare kan igångsätta efterforskningar eller andra undersökningar. Vi vill gärna att klipp sänds direkt till vår pressavdelning Norrköpings UFO-Förening som ansvarar för UFORAMA.

UFO-Tyringe inbjuder alla UFO-intresserade till en stimulerande tältsemester i dess fagra natur under sommaren. Vänd er direkt dit för närmare information. Adressen finns ju på grupp-listan.

Önskas pressklipp? Om intresse finns kommer fotostatkopior av aktuella UFO-pressklipp att tillhandahållas av Norrköpings UFO-Förening. Hör av er! Adressen är: N-UFO-F, Box 9024, 600 09 Norrköping.

/UFO-MOTALA/

BODIL GUNNARSSON

Ivarsfält, 231 00 Klagstorp

Önskar brevkontakt med UFO-intresserade.

INTRESSANT BOK!

J a g e t s E l d

Av Dénis Lindbohm

En välskriven, unik redogörelse för reinkarnationsminnen. Författaren säger: "Mitt jag är odödligt - och så är också Ditt - ty vi är alla lika, vi är kosmiska resenärer: världsalltet är vårt hem."

Lindbohm minns att han levt på andra planeter och även färdats i rymdfarkoster.

Pris inkl. moms 15:88 + porto

SÖKARENS FÖRLAG, Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Tel. 08/69 60 27

/Dénis Lindbohm medverkar även i tidskriften Sökaren
Provex. gratis/

UFO-NYTT

UFO-nyheter från in- och utland
Sammanställda av riksorg UFO-Sverige

DEN LILLE MANNEN ...

Under februari och mars framkom ett antal rapporter från de norra delarna av Sverige och Finland, att en liten man skulle ha siktats på flera platser under ofta mystiska omständigheter. Rapporterna tycks ha åstadkommit en mindre psykos i Norrbotten, där barn inte vågat vara ute och leka av rädsla för "Lilleman". Indignerade insändarskribenter har uppmanat tidningsredaktionerna att "sluta skriva om sådant larv". Händelser av detta slag hör inte vår "upplysta" tid till, anser man.

Då vissa av fallen tycks vara av UFO-karaktär, eller kan ha ett samband med UFO, har UFO-Sverige försökt kontakta samtliga observatörer. Vi har ibland stött på svårigheter, då de adresser vi haft tillgängliga visat sig för ofullständiga eller ibland felaktiga. Det har också, av allt att dömma, ljugits ihop en historia på en redaktion på en norrlandstidning. Avsikten tycks ha varit att lura, som man tror, "lättfärdade" UFO-forskare.

Rapport nr 1, Kiimingi, Finland

Hela historien om den lille mannen började med att Norrländska Socialdemokraten den 15 februari publicerade följande rapport: (Redogörelsen har kompletterats med data från andra källor.)

Två kvinnliga bilister, fru Sinikka Kuittinen och fru Manninen, körde mot Uleåborg, i trakten av Kiimingi vid 8-tiden på kvällen den 2 febr 1971. Vädret var klart.

Plötsligt upptäckte fru Manninen att ett ljusfenomen förföljde deras bil på den högra sidan av vägen, och på cirka 10 meters höjd. Fru Manninen blev skrämmd av det underliga ljuset och låste bilens dörrar. Samtidigt uppmanade hon bilens förare, fru Kuittinen, att inte titta åt höger.

Efter en stund korsade fenomenet vägen och började följa bilen på vänstra sidan av vägen. När föremålet passerade över vägen slog det lock för fru Manninens öron. Fenomenet fortsatte att förfölja de två kvinnorna, tills de kom till ett öppet fält, där föremålet försvann. Strax efteråt ropade fru Kuittinen:

- "Nu hamnar det där barnet under bilen!"

På vänster sida av vägen såg damerna ett mänskligt ansikte bakom snövallen. Fru Kuittinen bromsade. Nu upptäckte kvinnorna att det inte var något barn de såg. Istället skuttade en liten varelse, cirka en meter lång, över vägen mitt framför deras bil. Varelsen bar en hjälm och en grön-brun dress.

Skrämda av händelserna ökade de två kvinnorna farten och stannade inte förrän de kom till Uleåborg. Fru Manninen fick en chock av händelsen. De två damerna beskrivs som "nyktra och skötsamma".

Rapport nr 2, Väg 397, Norrbotten, Sverige

Sedan denna rapport i korthet publicerats av NSD, ringde en fru Mohlinder upp tidningen och berättade om en liknande händelse. UFO-Sverige har, sedan artikeln publicerades, varit i kontakt med två av vittnena. Följande har framkommit:

Händelsen inträffade den 15 augusti 1970. Andra uppgifter betr datumet har visat sig vara felaktiga. Vid 21-tiden på kvällen var ett sällskap på tre personer i bil på väg mellan Narken och Jokkfall, för att sedan fortsätta ner mot Luleå-trakten, där de tre bor.

4 WFORAMA

I bilen befann sig: bilens förare, traktorförare Assar Sandberg, 51 år; järnverksarbetare Olof Mohlinder, 44, samt fru Märtha Mohlinder, 43. Samtliga är bosatta i Gammelstad nära Luleå.

Det var mörkt och regnade. Cirka två mil söder om Narken (strax före Lahnasuando) fick de tre syn på en liten varelse. Fru Mohlinder säger i en skriftlig redogörelse till UFO-Sverige:

"När vi kom nära den så sa` min make: "Vilken underlig människa". I samma ögonblick så small det till. Det blev ett kraftigt vitt sken inne i bilen och radion sprakade. Samtidigt som detta hände, såg vi hur den lille mannen förde händerna mot ansiktet, som för att skydda sig mot skenet. I det ögonblicket var han cirka 3-4 m från högra sidan av bilen. Vi blev mycket rädda alla tre. Vi borde nog ha återvänt till samma plats och undersökt vad som hade uppträtt då, eller hur mannen betett sig."

"Assar Sandberg som körde bilen var tvungen att bromsa för att inte köra av vägen. Han fick söka ögonläkare strax efter denna händelse. Han fick besvär i högra ögat. Han klagade över att han inte kunde se. Synen blev sämre och sämre. Han har inte tänkt på att det kraftiga skenet kunde vara orsaken till besvären."

Fru Mohlinders skiss av den mystiska figuren.

"Jag bifogar en bild som är lik mannen vi såg. Ansiktet hann vi inte se, men rocken var kort. Vi har inte berättat det här för någon bekant. Vi tyckte det var så obehagligt. Det vore roligt att få en förklaring."

UFO-Sverige ringde upp bilens förare, Assar Sandberg, och bad om en intervju:

F: - Var det ni som körde bilen?

S: - Ja, det var jag.

F: - Märkte ni några störningar på bilen?

S: - Inte på bilen, men på bilradion. Den skrällde till...skrapade.

F: - Det ljussken ni såg, liknade det en blix?

S: - Nej, det var inte som en blix. Det kom vi överens om alla tre. Mera som en ljusbåge eller någonting liknande. Skenet var mycket, mycket starkt. Man har ju varit nära åsknedslag så att man sett blixar, men detta var inte en åskblix. Det gick mycket snabbt och ljuset liksom falnade ner.

F: - Kan ni bedömma från vilken riktning blixten kom?

S: - Den kom mitt framför bilen. Jag blev alldeles bländad.

F: - Den varelse ni såg, rörde den på sig?

S: - Nej den stod stilla. Det var som om han förde upp armen mot ansiktet när han kom i ljusskenet. Något ansikte såg vi absolut inte.

F: - Ni såg ingenting av varelsens fötter?

S: - Nej det gjorde vi inte. Det var ju mörkt och det skedde ju i det kraftiga skenet. Allt gick ju så snabbt att man inte hann uppfatta så mycket.

F: - Vilket märke är bilen?

S: - Jag har en Mercedes diesel.

F: - Hur fick tidningen (NSD) kännedom om saken?

S: - Fru Mohlinder, som åkte med mig, ringde upp tidningen, sedan hon läst i måndagstidningen om händelsen i Kiimingi (rapport nr 1, ovan). Hade inte hon sagt något så hade inte jag sagt något heller. Sedan detta hände i augusti har vi inte sagt något till någon om det här. Man vill ju inte skylta i onödan och kanske bli kallad både det ena och det andra. Jag vet inte vad man skall ha för uppfattning om sådant här.

F: - Känner ni någon, förutom ni tre, som sett denna man?

S: - Det är flera som sett mystiska saker här uppt. Men de vill inte komma fram med sina namn.

UFORAMA

- F: - Skulle ni kunna göra en teckning av varelsen?
- S: - NSD hade ju en illustration. Det var ganska likt, om man tar bort ansiktet. Det kan jag inte säga hur det såg ut. Jag såg inte om han hade någon låda på magen. Teckningen i övrigt stämmer ganska väl. Liten, kutryggig och med en regnrocksliknande beklädnad. (UFORAMA-kommentar: Uppgiften om en låda eller lampa på magen, härstammar från en intervju NSD gjorde med C-A Jonzon, UFO-Motala, där "Caj" berättade att UFOnauter ofta setts bära lådor på magen (t.ex. i det välkända Imjärvi-fallet). NSD:s illustration framgår i stort av teckningen i rapport nr 4, nedan.)
- F: - Området där ni såg varelsen, är det otillgängligt?
- S: - Det finns ingen bebyggelse i närheten. Det är ödemark. Det är flera kilometer till närmaste bebyggelse. (NSD:s undersökningar har dessutom visat att det inte bor någon i trakten som motsvarar vittnenas uppgifter om en längd på cirka en meter, klumpig och kutryggig.)
- F: - Har ni varit på platsen och letat efter eventuella spår?
- S: - Nej, och ingen annan har ju vetat om det, utom min fru, som vi talade om det för på kvällen när vi kom hem. Man funderade när man såg varelsen: "Vad gör den där lille mannen här ute vid den här tiden?" Vi tänkte att det kanske var någon vettvilling som sprängde eller sköt.

Herr Sandberg har i ett kompletterande frågeformulär lämnat en del ytterligare upplysningar:

Hastigheten strax före händelsen var cirka 90 km/tim, vilken bromsades ner till cirka 15-20 km/tim då ljusskenet uppträdde. Beträffande radiostörningen uppger Sandberg att denna varade i cirka 5 sekunder och bestod av ett skrapande ljud. Ljudet från Sveriges Radios P3-sändning på FM-bandet, försvann helt under denna tid.

Den avtagsväg på vilken varelsen sågs stå, ligger på den högra sidan av vägen. Sandberg vet ej vart den leder, men tror inte att den leder till någon bebyggelse. Sandberg uppskattar att sällskapet såg varelsen i cirka 2-4 sek. Ingen av bilens passagerare tittade bakåt sedan de passerat varelsen.

"Någon dag efter händelsen märkte jag att synen på höger öga var nedsatt, och vid besök hos ögonläkare i september konstaterades en spricka på näthinnan på höger öga. Denna ögonskada kan jag ej med full säkerhet tillskriva relaterade händelse, men medger att tanken är snubblande nära."

Ögonläkaren, dr Bengt Dalén, Norrköping, uppger för UFO-Sverige:

"Sedan gammalt är ju känt att ögonskador kan uppstå vid betraktande av solförmörkelser utan effektivt skydd, men då ej i form av sprickbildningar, utan förstörelse av cellerna i den "gula fläcken" (i svåra fall, i lättare enbart svullnad, som är reversibel). Vidare är känt att vid blixtnedslag sprickbildningar kan uppstå i ådernäthinnan. Hur stark ljuspåverkan i dessa fall måste vara är mig okänt. Vanliga fotoblixtar är ofarliga även för spädbarn."

Rapport nr 3, byn Kälvsjäv, Norrbotten

Denna notis publicerades i NSD samma vecka som föregående rapport:

Två kvinnor i Kälvsjäv, norr om Kalix, var uppe på natten till måndagen den 15/2. De var uppe sent på natten och spelade grammofon. Av en ren tillfällighet så tittade de ut genom ett fönster och fick se en underlig liten figur på vägen, ett stycke från huset. Han var inte mer än en meter lång och verkade krokig på något sätt. "Det var ju kolmörkt ute, men vi såg att den lille mannen bar svarta kläder. På huvudet bar han något som såg ut som en mössa. Det gick inte att se något ansikte. Efter en stund försvann han." De blev aldrig rädda, men tyckte det var en egendomlig syn. "Det finns ingen sådan här dvärj i trakten".

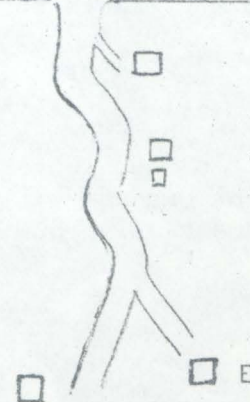
Då kvinnorna önskat vara anonyma har det inte lyckats UFO-Sverige att kontakta dem, för att få att. på detta sätt få en mer fullständig redogörelse.

Skiss över byn Stråkan (ej skalenl.)

- A=Plats där varelsen stod.
 B=Här stod Westerberg först.
 C=Hit sprang Westerberg då han blev rädd.
 D=Vi denna punkt tändes det starka ljuset, då Westerberg gick tillbaka.
 E=Westerbergs bostad.

← ca 15 m — — — — — ca 5 m → Väg som
 C D B A
 X X X X
 buss
 kör.

Åke Westerberg, 20 år, Stråkan gjorde denna skiss av figuren. Teckningen ansluter sig i stort till illustrationer i NSD.

Rapport nr 6
 25.2.71

Rapport nr 3
 15.2.71

Rapport nr 4, byn Stråkan, Norrbotten

Citat från NSD den 26 februari:

Stråkan är en by med drygt tio gårdar en mil norr om Överkalix. Upplevelsen ägde rum nära Åke Westerbergs föräldrahem den 16 februari, men har först nu blivit känd. Åke Westerberg, 20, säger:

- De jag berättar det här för tror att jag skojar. Men det är sant. Först trodde jag också att det var någon som ville skoja med mig men vem kan ha ordnat med ett så fantastiskt vitt ljus och sedan försvinna utan några spår?

- Vid 18-tiden på kvällen skulle jag ta bussen ett par kilometer till en granne för att hämta mjölk. När jag kom från vår gård var det alldeles mörkt ute. Medan jag väntade på bussen fick jag se en figur som stod på vägen 10-15 meter ifrån mig. Det såg ut som en liten svart gubbe. Det gick inte att se ansiktet, det var som grått bara.

- Den lille mannen stod alldeles stilla. Jag tänkte först gå fram för att se vem det var men då hördes ett underligt morrande från honom. Då blev jag rädd och sprang några meter. När jag sedan vände mig om och tittade stod den lille mannen kvar på samma plats. Bara några sekunder senare kom ett så vitt ljus att jag måste blunda. Det lyste värre än om någon satt på helljuset i ett par bilstrålkastare.

- Skenet varade några sekunder. När jag kunde titta igen var den lille mannen borta som om han hade gått upp i rök. Jag fortsatte att vänta på bussen. Den kom fem minuter senare och jag for efter mjölken.

Åke Westerberg berättar att han blev skakad av upplevelsen och inte gick fram till platsen där figuren stått, förrän senare.

- När jag kom tillbaka gick jag in efter bössan och ut på vägen och tittade efter spår. Men det syntes ingenting där den lille mannen stått.

Åke Westerberg säger att han fick en mycket suddig uppfattning om den lille mannens klädsel.

- Jag såg att han var svart och klumpig på något sätt. Vad han hade på huvudet gick inte att se. Men jag såg att han hade något liknande en låda eller lampa på magen.

I ett brev till UFO-Sverige säger Åke Westerberg:

"Nu skall jag berätta för er det jag inte sagt till någon. Det var samma kväll jag fick syn på den svarta gubben. När jag gick till sängs, hade jag en svår värk i alla leder i kroppen så jag kunde inte sova. Innan jag kunde somna till sist kände jag mig förlamad i kroppen, förutom värken i lederna. På morgonen när jag vaknade hade jag inte ont längre."

Beträffande den teckning Westerberg bifogar sitt brev (se motstående sida) skriver han: "Jag har ritat efter tidningsbilden (i NSD). Det är inte så gott att se ett föremål i mörker, hur det ser ut. Men lampan liknade den där lampan som gubben bar på magen."

Rapport nr 5, byn Jokkfall, Norrbotten

Albin Jakobsson, 35, Jokkfall, såg inte den lille mannen, men råkade ändå ut för en märklig upplevelse som chockade honom. Händelsen återgavs i NSD den 27 februari.

Händelsen inträffade vid 19-tiden på kvällen, den 25 februari. Jakobsson var på promenad på byvägen då plötsligt en ljuskägla, som har uppskattat till ca 2 meter i diameter, flammade upp vid sidan av vägen.

- I två minuter stod jag som fastnaglad vid marken omgiven av ett bländande sken. Jag satt fast som i ett skruvstäd. Det starka ljusskenet varade ungefär en minut. Under ytterligare kanske en minut kunde jag inte röra mig ur fläcken.

UFORAMA

- Det tog tio minuter efter upplevelsen innan förlamningen släppte och jag skyndade mig hem så fort jag förmådde. Jag har hittills trott att historien om den lille mannen varit svammel. Nu tvivlar jag inte längre.

Jakobsson säger sig under följande dag ha kontrollerat platsen, men kunde då inte se spår efter något. Han är emellertid helt säker på att han beskådat ett oförklarligt fenomen och säger sig inte längre tvivla på berättelserna om den lille mannen, trots att han själv inte sett honom.

UFO-Sverige bad Jakobsson om en "direktversion" av händelsen, men denna har i skrivande ögonblick inte nått oss.

Rapport nr 6, Töre, Norrbotten

Redigerat citat från NSD den 27 februari:

Fru Ann-Marie Lundbäck, Överkalix, berättar att hon mött den lille mannen sent på torsdagskvällen den 25 febr. Hon var då på väg i bil mellan Haparanda och Överkalix.

- Jag kom och körde förbi Tre Snäckor i Töre, då jag plötsligt fick se en liten man på vägen framför bilen. Han hade något slags rock på sig och kunde inte ha varit mer än en meter lång. Han hade en stor lampa på magen och en huva eller hjälm på huvudet. Jag bländades under några sekunder av ett starkt ljussken. Det varade inte länge, men när det upphörde var också den lille mannen borta.

- Jag satt kvar fem minuter i bilen och väntade och försökte se vad det var. Jag såg inget mer. Jag kände mig inte rädd på något sätt när jag körde vidare, men jag är helt säker på att jag sett den lille mannen.

Det har inte lyckats UFO-Sverige att komma i kontakt med fru Lundbäck ännu.

Rapport nr 7, Vissefjärda, södra Småland

Denna rapport hör egentligen inte till historierna om "den lille mannen", men har ändå ett visst intresse, då den beskriver liknande fenomen som de man sett i samband med "Lilleman".

Den 19 december 1970 omkr kl 18.12 befann sig ett sällskap från Lindås i södra Småland i bil på väg mot Vissefjärda. I bilen befann sig: Allan Gustavsson, 67 år, och dennes maka Sonja, Helge Johansson samt Dagny Andersson, samtliga bosatta i Lindås.

Vid en intervju med UFO-Sverige uppger Helge Johansson:

- Vi är ju alla gamla nog så det är inget skoj med det hela. Då vi kom till en plats som heter Bromboda, cirka 2,5 km norr om korsvägen vid Vissefjärda, säger de andra till mig: "Oj, vilket skarpt lyse som gick i luften där!"

- Jag körde bilen och jag svarade dem: "Åh, ni bara skojar, ni bara ser syner". Sedan körde vi ett par hundra meter. Precis som vi körde där så såg vi en skarp blix, precis till vänster om bilen och så small det till i bilen, ungefär som ett stenskott. Det var allt vi såg."

Medpassageraren Allan Gustavsson uppger att det första ljusskenet varade blott ett par sekunder och liknade ett snabbt rusande stjärnfall. Det kunde ha varit en meteor, men detta motsägs av att fenomenet rörde sig horisontellt. Fenomenet var skarpt lysande och rörde sig hastigt som ett jetplan.

Det intressanta i rapporten är att sällskapet uppger sig ha hört en knall samtidigt med ett blixkliknande sken. Inga märken återfanns på bilen. Knallen var inte ett stenskott, uppger Helge Johansson på vår förfrågan. Vägen är permanentad på den aktuella platsen.

- Någon av oss yttrade: "Är det någon som skjuter efter oss? Vi gissade på allt möjligt, men det hela gick för snabbt för att kunna göra sig en föreställning om varken riktning eller något annat. Det kunde ha varit ett gevärsskott. Vi stannade vid platsen när vi åkte tillbaka, men kunde inget märka.

UFORAMA

Kommentarer, jämförelser m.m.

Händelsernas äkthet: Rapport nr 2 anser UFORAMA-red (som varit i telefonkontakt med två av vittnena) vara ärligt återberättade och, såvitt vi kan bedömma, en sann händelse. Det är tydligt att dessa tre människor verkligen upplevt det de berättar.

Vad beträffar de andra händelserna, som kom fram i "svansen" på rapport 1 och 2 är sanningshalten i dessa rapporter svår att bedömma. Rapport nr 7 får dock anses vara en fullt pålitlig observation. Rapport nr 4 är märklig såtillvida att varelsen sägs ha haft en lampa, från vilken det skarpa ljusskenet skulle ha kommit. Denna lampa tillfördes "Lillemans" allmänna utstyrsel först efter det att rapport 1 och 2 framkommit och detta ger anledning tro att uppgifterna om lampor eller lådor i rapport 4 är en tolkning från vittnets sida mot bakgrund av vad som tidigare skrivits i NSD.

Gemensamma drag mellan dessa rapporter och UFO-rapporter: Skarpa ljussken, som ibland skadar synförmågan, är vanliga bland UFO-rapporter (jfr t.ex. Salvesen-fallet). Efter händelse nr 2, försämrades herr Sandbergs synförmåga p.g.a. en sprucken näthinna. Denna skada kan med ganska stor säkerhet hänföras till observationen av det skarpa ljusskenet.

Gemensamt för rapport nr 1, 2 och 7 är att ljusskenet åtföljs av kraftiga smällar eller, som i fall 1, att det slår lock för öronen på ett av vittnena. Rapport nr 1 får definitivt anses vara ett UFO-fall. Fall 7 behöver ej vara en UFO, även om ingen naturlig förklaring är uppenbar.

I fall 2 noterade observatörerna mycket kraftiga radiostörningar. Som torde vara bekant för UFO-intresserade är sådana störningar vanliga i UFO-sammanhang. Störningarna kan vara av varierande slag. Nyligen fick UFO-Sverige en rapport från en småbåtsägare, som i juli 1967 befann sig med sin båt utanför Västervik, på väg mot Öland. Under cirka 5 min iakttogs en skiva som manövrerade på himlen. Under denna tid bröts kontakten på PR-nätet (privatradio) mellan båtarna. Radiostörningen utgör ett indicium för att fall 2 är av UFO-karaktär.

En annan intressant uppgift i fall 2 är att Sandbergs bil är dieseldriven. Av internationell erfarenhet vet man att de s.k. EM-störningar som påverkar elektromagnetiska system, bl.a. bilmotorer, brukar ha en selektiv verkan således att motorer med elektrisk tändning brukar stanna medan dieselmotorer brukar fungera normalt vid UFO-observationer. Man skulle kunna spetsa till det: Hade Sandbergs bil stannat om den haft en "vanlig" motor? I fall 1, 6 och 7 känner vi f.n. inte till vilka typer av motorer dessa bilister har.

Två av vittnena säger sig ha råkat ut för förlamningar. I fall 4 (Åke Westberg) är det inte helt uteslutet att den värk och förlamande känsla Westberg kände senare samma kväll, härör från ett chocktillstånd. Uppgiften om värk och förlamning tillkom efter det att artikeln om fall 5, publicerats.

Inprickning av observationsplatserna på en generalstabskarta ger vid handen att dessa är koncentrerade till ett område omkring Kalix älv.

HAN TRÄFFADE "LILLEMAN" I SITT EGET KÖK

Ur Norrbottens-Kuriren den 10 mars 1971:

Det finns tydligen folk som till och med har pratat med den mystiske enmetersmannen! En av dem, som har fått ett samtal med honom, är 39-årige skogsarbetaren Kalle Tiuhonen i den lilla byn Kursu vid Salla i nordöstra Finland. Den 15 april 1970 kl 17, alltså för närmare ett år sedan, besöktes nämligen hans stuga i Kursu av enmetersmannen och varför det har dröjt så länge innan denna hemlighet har yppats i större sammanhang hänger samman med Tiuhonens rädsla att bli förlöjligad. Men händelsen har dock varit känd inom UFOlogin i norra Finland. Den har nämligen återgetts för bl.a. ingenjör Ahti Karivieri i Uleåborg, som är ledare för det ufologiska sällskapet i norra Finland.

UFORAMA

Denne Karivieri tvivlar alltså inte på äktheten i Tiuhonens nu återgivna berättelse, publicerad i tidningen Kaleva. Karivieri förklarar fenomenet med att Tiuhonen vid detta tillfälle blev offer för en bildöverföring från den astrala världen.

Tiuhonen berättar för tidningen Kaleva att det fortfarande var ganska ljus vid det här tillfället, då alltså hans bostad besöktes av enmetersmannen.

- Jag hörde ett surrande ljud liksom från en bisvärm men jag fäste mig inte vid det, berättar han. Jag satt med ryggen mot köksdörren och efter ett tag kände jag på mig att jag var iakttagen. Då vände jag mig om och vad varseblev jag om inte en cirka 120 cm lång figur som stod innanför dörrtröskeln. Jag hade inte hört att dörren hade öppnats, men där stod i alla fall den lille mannen och han var iklädd en grönskimrande dräkt och på huvudet bar han en hjälm.

- För att få anledning till ett samtal med enmetersmannen gjorde jag efter första häpenheten en fråga om vad figuren trodde rörande möjligheterna för amerikanerna i den kollapsade Apollokapseln att återvända till jorden, berättar Tiuhonen fortsättningsvis.

- Figuren svarade, att amerikanerna nog skulle komma att återvända helskinnade.

Tiuhonen frågade också var enmetersmannen kom ifrån och då fick han till svar att mannen hörde hemma i universum.

- Han hade stora, ganska otäcka ögon, säger Tiuhonen. Men jag kan fortfarande inte säga om jag hörde hans egen röst, eller om det istället var så att min hjärna "matades" med ord från honom.

Tiuhonens åttaårige son Jarmo befann sig vid det här tillfället i ett annat rum och eftersom det avskiljdes från köket med en vägg, såg han inte enmetersmannen. Han hörde däremot hur fadern pratade med honom. Vidare såg han från fönstret hur ett litet tefatsformigt föremål landade och startade ute på bakgården.

Även Tiuhonens fru, som vid det här tillfället befann sig i ladugården, hade hört det surrande ljudet, som tydligen kom från det flygande tefatet ute på gården. Men hon blev inte vittne till Tiuhonens sammanträffande med enmetersmannen. På en fråga från Tiuhonen, lovade emellertid den lille mannen att återvända.

- Han är välkommen hit på nytt och då ska jag vara beredd på ett längre och mera ingående samtal med honom, säger Kalle Tiuhonen, som f.ö. i hembyn Kursu anses som en betrodd man. Ja, grannarna i byn menar rentav att om berättelsen om mötet med den lille mannen hade återgetts av någon annan än Tiuhonen i Kursu, skulle han inte ha blivit trodd.

Efter sammanträffandet med enmetersmannen kände sig Tiuhonen enligt egen uppgift, "konstig till mods".

- Jag kunde t.ex. inte sova under de tre närmaste nätterna efter sammanträffandet, avslöjar han. Av någon anledning kom jag mig inte ens för att gå ut och studera de spår i snön, som tefatet måste ha lämnat efter sig.

MYSTISKA SPÅR FUNNA I SNÖN PÅ FLERA PLATSER I FINLAND

Nyfiken i stort antal har vallfärdat till jordbrukare Vilho Rajamäkis ödegård vid Myllykoski, Ylistaro. De förundrade sig över mystiska spår i snön. De som granskat spåren trodde inte på UFOs, men tyckte det var intressant i varje fall.

Sent på kvällen den 5.2.71 landade ett UFO på platsen nära ödegården. Vid vägskälet som leder till gården kunde man ännu igår se färggrann snö och is, samt massor av avgasrester. I luften märktes en svaveldoft. Från denna plats ledde stora spår som av en elefant ut till ången framför ödegården. Ungefär 40 m från vägskälet upphörde spåren plötsligt.

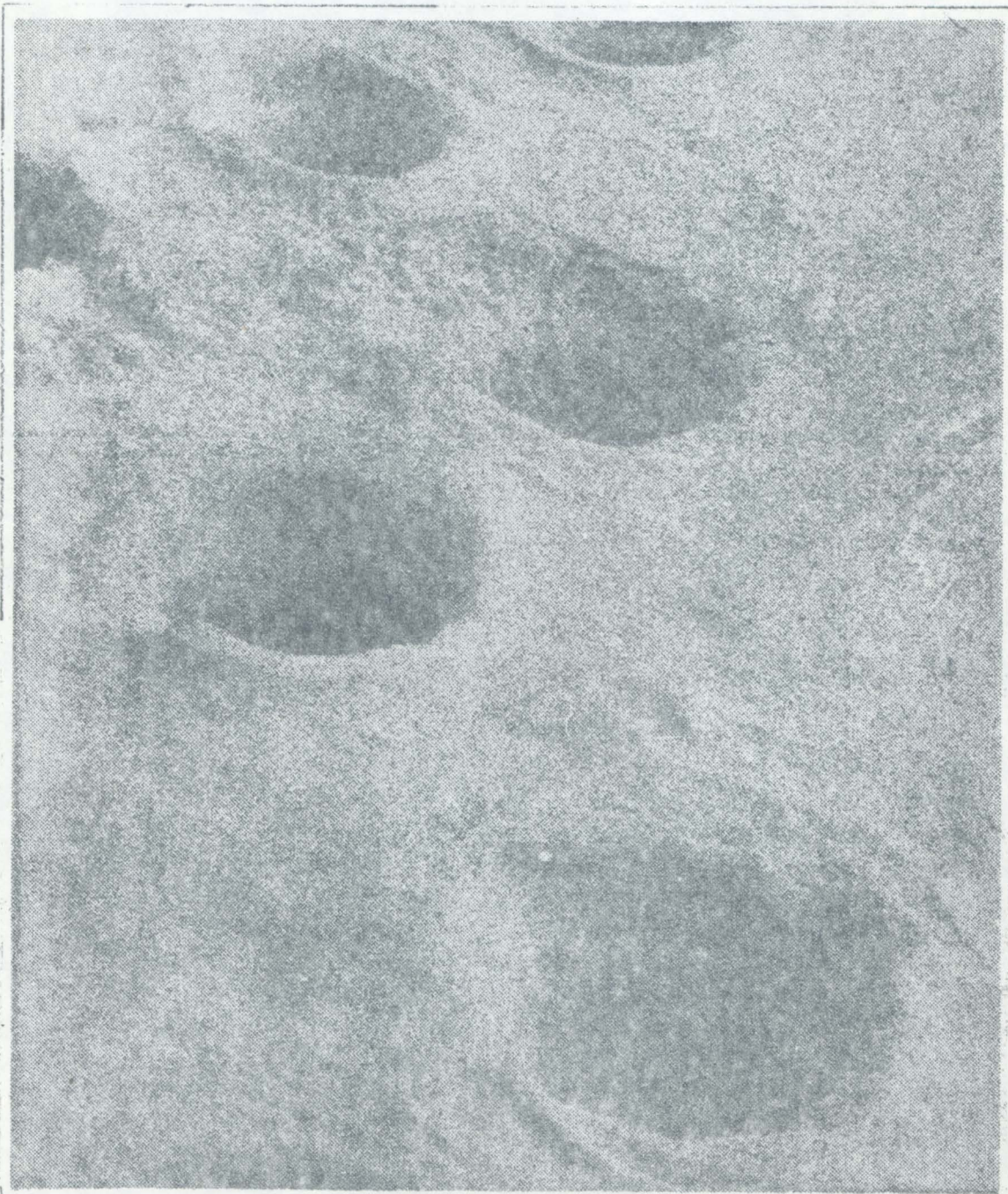
UFORAMA

Ingen annan slutsats går att dra, än att något (någon) stigit upp i luften, då spåren inte svängt och gått tillbaka. Spårens diameter mätte 25 cm. Vid noggrannare undersökning märkte man att "vandrar" stannat till på ett par ställen.

"Jag gick förbi ödegården vid åtta-tiden och återvände samma väg omkring tio minuter över åtta. Då fanns ännu ingenting att se. Lördag morgon for jag ut för att ploga snö, och märkte då ett svart täcke över snön vid gården. Men jag stannade inte för att se på det. När jag återvände efter en timma, såg jag detsamma igen, berättar jordbrukare Matti Kettula.

"Litet senare på lördag förmiddag besökte jag kyrkbyn Ylistaro. På hemväg stannade jag bilen vid vägskälet intill ödegården. När jag steg ur märkte jag att snön hade smält bort på ett område av 1,5 meter i diameter. I snön omkring fanns avgasrester. Snön hade olika färger och jag kände en svaveldoft. Sedan såg jag även runda spår, som började på denna plats och fortsatte mot gården. Saken började kännas spöklik och jag vågade inte följa spåren utan sprang till bilen och körde därifrån.

"Senare på dagen kom jag förbi platsen med traktor, och nu beslöt jag att syna spåren närmare.

UFORAMA

"Jag gick vid sidan av dem ungefär fem meter, då jag fylldes av skräck och rusade tillbaka och körde därifrån direkt hem. Jag har undrat, och gör det än, hur dessa spår uppkommit. Ingen människa är så klyftig att hon kan åstadkomma något sådant", tillägger Matti Kettula.

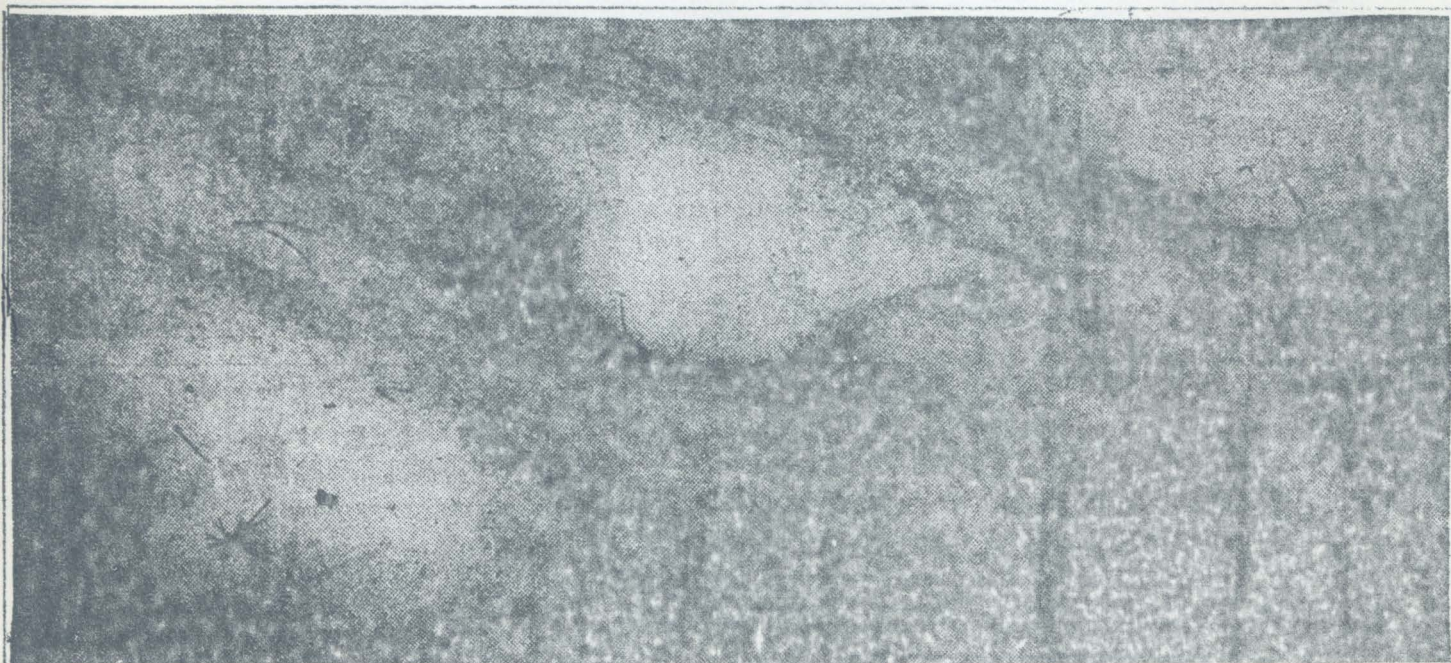
Jordbrukarna Vilho Rajamäki och Lauri Takaneva träffades vid den öde gården på lördagen den 6.2 kl 14.00, och märkte då att mystiska spår ledde mot gården från vägskälet. De följde spåren ända in på gården, där spåren slutade i en grop i snön, cirka 1 meter i diameter. Runt denna fanns rikligt med vackert gulröda rester och stoftkorn. Enligt deras åsikt började spåren på denna plats och fortsatte mot vägskälet, för att sluta där snön smält bort ända till marken. Avstånden mellan spåren var lika långa.

Båda männen var av samma mening, att dessa spår inte var gjorda av en bil som kört upp till gården tidigare, därför att bilspåren nu var övertäckta av djup snö som fallit under fredagens lopp. Och de mystiska spåren var helt rena från snö. Mitt i botten på varje spår fanns en fingertjock fördjupning, som var fylld med rödgul materia eller avfall, och detta ämne fanns även utspritt i snön runtomkring.

Yrkesskoleeleven Esa Jussila berättade att han samma fredagskväll efter kl 21,00 från Lapua Hellanmaa hade sett en rödgul boll som syntes landa i riktning mot Ylistaro. Den gick rakt ned och försvann bakom skogen. Han blev mäkta imponerad av ljusfenomenet, främst då av att bollen utsände gula och röda blinkljus om vartannat tills den försvann.

Hilda Riitamäki berättar: "Jag konstaterade att spåren var spöklika och överkliga. Här på orten har aldrig något sådant inträffat tidigare. Vid vägskälet såg jag massor av mörkt stoft som liknade sot, och snön skimrade i alla färger. Jag kände mig matt och mycket underlig till mods", slutar Hilda Riitamäki.

- UFO-Sverige erfar att prover från området kommer att analyseras vid Uleåborgs universitet. Rapporten var hämtad ur Vaasa-bladet den 10.2.71 och har översatts av Solveig Emtö, UFO-Jakobsaari, Finland. Vår flitiga utpost i Finland skickade också ett klipp, plus översättning, från Tampere-tidningen Aamulehti, den 22.1.71:

Ovan: De spår man hittat vid Eräjärvä i Finland. Fotografiet på föregående sida visar liknande spår från ödegården Myllykoski i Ylistaro.

UFORAMA

=====

Efter midnatt den 8 jan 1971, började en i Erijärvi bosatt änkas hund att skälla. Det var en klar månskensnatt, men enligt änkans berättelse hörde eller såg hon inget ovanligt. Först blev hon förskräckt, men lugnade ned sig när ingenting hände. Hela historien hade fallit i glömska, om hon inte på onsdagsmorgonen (den 13.1) upptäckt en del mystiska spår.

"Aldrig i livet har jag blivit så skrämmd som den natten. Hundens uppförande var så egendomligt. Nog har den skällt förut ute i månskenet, men inte på detta vanvettiga sätt. Jag har nog läst om UFO:s. Men först trodde jag att det var en luffare som smög omkring huset och ville störa. Då jag i förra veckan gick litet längre bort från boningshuset, upptäckte jag spåren. De var då alldeles tydliga, runda och tvära i kanterna och alla ung. lika stora. Jag hämtade grannarna för att de skulle få se.

"Sedan beslöt vi att täcka över en del av dem, så att de inte förstördes vid en ev. snöstorm. Så igår läste jag om att man upptäckt spår vid Viljakkala (se nedan). Av de upplysningar jag fick, verkade det vara exakt likadana spår som fanns på vår gård. Senare på kvällen funderade jag på att sälja huset. Visserligen har jag en bössa på väggen, men den kan jag inte använda."

Spåren vid Eräjärvi kan vara älgspår. Men i så fall är det en mycket skicklig älg, som klarat ett hopp över gården från vägen och ända bortom uthuset, utan att lämna ett spår efter sig. Spåren fortsätter nämligen ingenstans och börjar som om något kommit ner från intet. Spåren har gjort en sväng till den sida av huset som saknar fönster och slutar vid potatiskällarens ingång på hörnet av huset. Snöklumpar som fallit ur träden har inte lämnat så jämna spår och byns småpojkar var inte ute den kvällen.

- I Viljakkala fann man (som nämns i artikeln ovan) liknande spår, cirka 20 cm i diameter, runt en ödegård. Även dessa började och slutade helt oförklarligt mitt i snöytan. Kredit: Kalevi Hietanen, via International UFO Investigation Bureau i Turku, Finland.

UFO ÖVER HELSINGFORS FLYGFÄLT

Ett puckliknande pkänt flygande föremål sågs på Helsingfors himmel onsdag morgon den 3.3.71. Föremålet var synligt ungefär en halv timma. Det sågs av åtminstone 5 personer. Föremålet sågs inte från flygtornet och flygledningens rapporter att inga flygplan fanns i luften vid denna tidpunkt. Meteorologer gissar att det var någon reflex från dimman i den frostiga morgonen, som återkastade skenet mot skyn.

Föremålet iaktogs kl 7.30. Det uppehöll sig på samma plats cirka 30 minuter och försvann sedan med hög hastighet mot Finska viken. Ett av vittnena har varit flygare i många år och är således väl förtrogen med allt som rör sig i luften. Detta föremål var inte något som han sett tidigare. Han ansåg att det inte kunde vara reflexer av känt slag, varken från flygplan, dim- eller markljus. Vittnet vill inte uppge sitt namn till allmänhetens kännedom.

Föremålet vaggade långsamt från den ena sidan till den andra under den tid det var synligt. Föremålet utstrålade ett mycket starkt sken. Himlen var klar och molnfri. Samma fenomen sågs även av två direktörer vid Helsingfors flygstation. Båda menade att fenomenet kunde ges en naturlig förklaring.

Stjärnobservatoriets amanuens, mag. Mauri Valtonen, sade att det inte var fråga om någon stjärnreflex av nu känt slag. "Jag har aldrig förut hört om något sådant som detta. P.g.a. vad vi vet och erfarit hittills kan vi inte ge någon naturlig förklaring till detta fenomen."

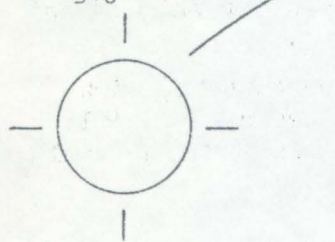
"I luftmassorna är det naturligt att det finns ljusföremål och reflexer, som känsliga personer kan tolka till vad som helst. Ibland står de stilla länge tycks det, fast denna tid bara är en sekund eller en bråkdel av en sekund", sade professor Veikko Rossi från meteorologiska väderleksinstitutet.

Jag skall behandla frågan om ljusets hastighet, som absolut gränshastighet och frågan om ljusets hastighetskonstans. Jag är optimistisk nog att hoppas att flera av läsarna känner till relativitetsteorin, så att en diskussion kan komma till stånd. Jag vill påpeka att jag här endast utgår ifrån relativitetsteorin, och därmed endast kan behandla den "materiella" sidan av tillvaron, med allvarliga risker som följd. I diskussionen utgår jag ifrån vårt sätt att betrakta "tid", även om jag är medveten om att vi inte vet vad "tid" är. Det enda vi kan göra är att beskriva verkligheten med vår nuvarande begränsade medvetenhetsuppfattning.

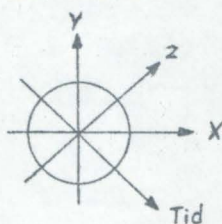
Då vetenskapen endast beskriver verkligheten, och inte sysslar med frågan vad verkligheten är, så utgår jag ifrån, att man kan beskriva verkligheten på flera olika sätt, oberoende av andra tänkbara utgångspunkter. Detta sista berör något som vi kallar Einsteins ekvivalensprincip, vilket innebär att det finns inget absolut sätt att beskriva en händelse. Allting är relativt.

Nr 1) För de som är verkligt insatta i relativitetsteorin, skulle jag vilja påpeka, att Michelson-Morley experimentet tolkas med en frihet för mycket, när man utgår ifrån att man med hjälp av jordens "kända" rörelse skulle kunna konstatera om ljuset har olika hastigheter i olika riktningar. Enligt denna tolkning är man helt ur stånd att bedöma någon "verklig" hastighet, på grund av att alla hastigheter är relativa, och alla kroppar skulle kunna duga som origo i något referenssystem.

Universum rör sig
kring jorden

Jorden i vila

Enligt relativitetsteorin kan detta antagas, utan risk för experimentella fel: Jorden varken rör sig eller roterar. Resultat: Ljusets hastighet är konstant i alla riktningar!

Något annat: Om man väljer att betrakta ljusets hastighet som konstant, då måste man räkna med, att under olika betingelser, andra variabler kommer att förändras.

Man kan antaga att ljusets hastighet är en konstant, men då måste man införa längd, area och volym som variabler. Energin hos ljus och magnetiska och elektriska fält kommer också att variera på grund av dopplereffekten.

Om man i stället låter längd, area och volym vara konstanter (genom att antaga att de är i vila) måste man räkna med att ljusets hastighet är en variabel, eller att åtminstone tiden, eller tidsfälten är det.

Detta första var för de mer insatta i relativitetsteorin.

Nr 2) Även om jag antar att ljusets hastighet är en gräns, hur skall jag veta när gränsen är uppnådd, då alla hastigheter är relativa? Om jag inte kan lista ut när ljusets hastighet är uppnådd, hur skall min materia "veta" det, och hindra mig ifrån att öka hastigheten?

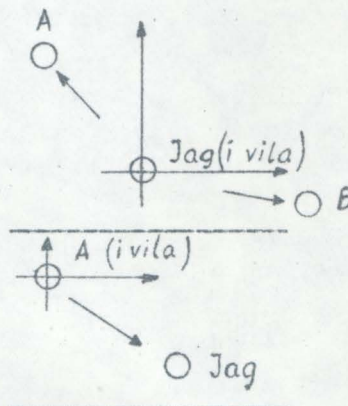
Jag säger: Jag är i vila. Min massökning är lika med noll. Med radar har jag upptäckt två kroppar i universum.

A rör sig ifrån mig med nästan ljusets hastighet.

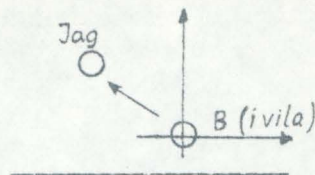
B rör sig i andra riktningen med lite mera än halva ljusets hastighet.

A säger: Jag är i vila. Då måste min massökning vara lika med noll. Med radar har jag upptäckt en kropp i universum, som rör sig med nästan ljusets hastighet ifrån mig.

Det var mycket märkligt.

B säger: Jag är i fullkomlig vila. Med radar har jag upptäckt en kropp i universum. Den rör sig med omkring halva ljusets hastighet. (Ingenting kan överleva en sådan hastighet. Det skulle ju bli "mos").

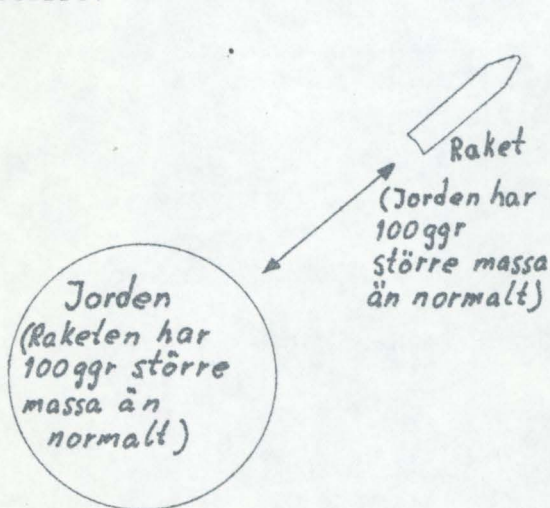
Med det sista skulle jag vilja antyda möjligheten av att kunna avgöra om ljusets hastighet kan överskridas.

Till relativitetsteorikunniga! : Om ljusets hastighet inte är en gräns, då är det lösningen till Olbers paradox, om varför det är mörkt på natten.

Nr 3) Man brukar säga, att om en raket skulle åka ifrån oss med ljusets hastighet, så skulle det krävas oändligt mycket energi för att kunna öka hastigheten, och därmed skulle en hastighetsökning bli omöjlig.

Låt oss syna resonemanget!

För att inte behöva resonera om oändligheter, så utgår vi ifrån att raketen relativt jorden har en sådan hastighet att massan (sett från jorden) blir 100 ggr större.

Den dubbla pilen mellan raketen och jorden anger endast, att hastighetsskillnaden mellan jorden och raketen är sådan, att båda tycker att den andre har en massa som är 100 ggr större än normalt.

Vi ser spektaklet ifrån en tredje punkt någon annanstans.

Logiken: Om raketens massa är 100 ggr större än normalt (vilomassan), så måste även bränslets massa vara 100 ggr större än normalt, och därmed ha 100 ggr större kapacitet vad gäller energiavgivningen än förut. (Givetvis är ett raketsystem opraktiskt. Ett system som bygger på elektromagnetiska fält passar bättre, men detta är endast ett tankeexperiment.)

Förresten, om en fjärde iakttagare upptäcker att raketen endast har en massökning på 50% och jorden på 75%, vem har rätt? Givetvis alla, från sin synpunkt! Raketen kan anta att den själv är i vila, och därmed inte ha någon massökning alls, och tvärtom.

Men vi måste komma ihåg, att våra iakttagelser inte behöver vara andras iakttagelser. Våra iakttagelser påverkas relativistiskt när vi skall bedöma andras. Kommer vi ihåg detta så gör vi inte orimliga antaganden om hur någon annan måste bete sig.

Nr 4) Jag skall försöka besvara frågan, varför man i acceleratorer inte lyckas öka partiklars hastigheter över ljusets.

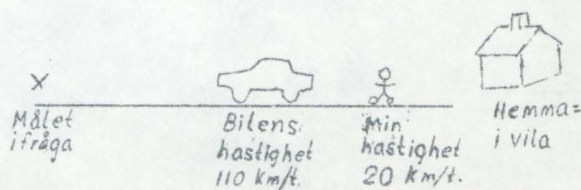
En tolkning ger vid handen att massan ökar till det oändliga.

En annan tolkning säger, att den tillförda energin till de accelererade partiklarna minskar då hastigheten ökar på grund av dopplereffekten (rödförskjutning av energin).

Till fysikkunniga: Vår definition av elektronvolt (eV) är ogiltig när högre hastigheter behandlas. Massökning kan tolkas som en sorts dopplereffekt.

Antag att jag och bilen är hemma. Bilen startar och det är bråttom till ett visst mål.

Bilen accelererar och har nu en hastighet av 110 km/tim. Jag vet att det är bråttom, och jag vill "skjuta på" bilen, så att den snabbare når sitt mål. Jag kan inte springa fortare än 20 km/tim. Kan jag "skuffa" bilen så att den kan åka ännu fortare?

Om jag nu skulle kunna öka farten så att jag springer med samma hastighet som bilen, kan jag då "skuffa" bilen om jag precis kan nå en del av den med mina fingerspetsar?

Svaret kan lyda "kanske", men endast till kostnad av mycket stora ansträngningar. Om bilen rör sig med 100 km/tim. och jag med 110 km/tim., då skulle det vara jämförelsevis lätt för mig att öka bilens hastighet.

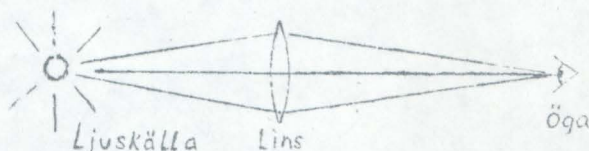
Antag att bilen har en extra motor, t.ex. en raketmotor. Då skulle den kunna åka ifrån mig, trots att jag inte själv kan prestera mera.

Vetenskapligt sett så motsvarar min oförmåga att accelerera bilen, dopplereffekten; en sorts rödförskjutning av min rörelseenergi i förhållande till bilen.

Vetenskapen säger att massan blir oändlig, i stället för att säga att den tillförda energin från våra energikällor blir noll, om ett föremål har en hastighet som är lika med eller överskrider ljusets hastighet i förhållande till oss.

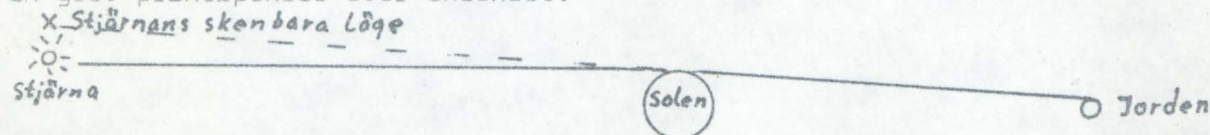
Liknelsen skrevs för att förklara varför man måste transformera om begrepp som elektronvolt, enligt Lorentztransformationer, när stora hastigheter är inblandade.

Nr 5) Är ljusets hastighet konstant? Man brukar förklara ljusets brytning i en lins med att ljusets hastighet är lägre i glaset (som exempel).

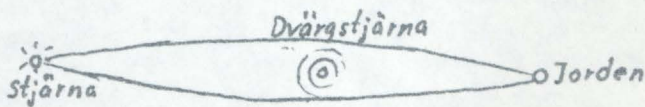

Man har observerat att ljus som passerar ett starkt gravitationsfält böjs av märkbart. Det förklaras med att energi (ljus) såsom varande massa måste påverkas av annan massa.

En grov principskiss över skeendet.

Om vi ersätter vår sol med en annan mycket mindre stjärna med mycket större massa, skulle man kunna tänka sig ett dylikt skeende. Man upptäcker att ljuset bryts av gravitationen.

Vi skulle alltså kunna tänka oss att ersätta dvärgstjärnan med en stor klotformig lins, som har ett brytningsindex som avtar med kvadraten på avståndet (på samma sätt som gravitationskraften avtar).

Slutsats: Ljusets hastighet är lägre i närheten av stora gravitationsfält.

Ljusets hastighet mellan stjärnorna är högre än i närheten av stjärnorna.

Också detta: E_0 och μ_0 är inte konstanta då ljusets hastighet (c) är en funktion av E_0 och μ_0 .

$$c = \frac{1}{\sqrt{E_0 \cdot \mu_0}}$$

Som en avslutning skulle jag vilja påpeka något som är viktigare än en tolkning av relativitetsteorin. (Tycker jag själv).

Teori och vetenskap kan hjälpa oss att bemästra naturen. Teori och vetenskap är det sekundära, och vi det primära, då det är vi som bestämmer hur teori och vetenskap skall användas.

Kan vi behärska det primära (oss själva) så kan vi behärska det sekundära (teori och vetenskap, och vad som följer härav: naturen).

I den mån som vår kontroll över oss själva brister via vår högt utvecklade teknik, skadas vi själva och naturen till slut, och vi får lida. Detta är sådant som vi alla känner till.

Något annat! Ni kan ta det som en gåta om ni vill. I konsten att bemästra oss själva, ligger nyckeln till att bemästra naturen fullkomligt, utan att ödsla energi. Det ligger mera energi förborgat i en fullständig självutveckling än i $E = mc^2$.

Till sist! Den som söker skall finna, ty i själva sökandet ligger förmågan att finna.

LYCKA TILL!!!

Kontaktpersoner del. 1
- av Sven-Ulov Svensson -

George Adamski, den mest kände av alla kontaktpersoner, uppskattade strax före sin död antalet trovärdiga kontaktpersoner till ca 3.000. Av dessa hade ca 800 haft fysisk kontakt med utomjordiska varelser medan de övriga haft telepatisk kontakt. De flesta är från USA men många andra länder är också representerade bl.a. Brasilien, Sovjet, Sydafrika och Italien.

George Adamskis första kontakt skedde den 20 november 1952 i den kaliforniska öknen, där han träffade en venusian. Berättelsen är styrkt med fotografier av rymdskeppet och beedigade intyg från de sex personer som var vittnen till händelsen. Han hade sedan till sin död 1965 fortlöpande kontakt med rymdmännen, och har skrivit flera böcker om sina upplevelser. Han är mycket omdiskuterad, men något avgörande bevis mot hans påståenden har aldrig kunnat anföras.

Den förste i modern tid som haft kontakt med rymdvarelser är förmodligen Daniel Fry som den 4 juli 1950 fick sin första kontakt. Han fick komma ombord på ett fjärrstyrt tefat och fick åka över halva USA och tillbaka på en halvtimme. Han hemlighöll dock sina upplevelser i fyra år. Fry har också skrivit ett par böcker som är översatta till svenska.

Truman Bethurums upplevelser skedde i Nevadaöknen och härrör sig från 1952. Då fick han kontakt med rymdvarelser från planeten Clarion, vilken inte kan ses från jorden trots att den ingår i vårt planetsystem. Det beror på att den i förhållande till jorden alltid befinner sig bakom solen.

Buck Nelson är i Sverige ganska okänd. Han har dock skrivit en bok i vilken han redogör för sina kontakter. Dessa började 1955 och han fick senare möjlighet att följa med i ett rymdskepp till Mars, Månen, Venus och hem igen. Boken innehåller bl.a. skisser av ett venusianskt hus och en venusiansk klocka.

En indian vid namn Chief Frank Buckshot Standing Horse påstår sig 1960 ha varit ombord på ett rymdskepp, tillsammans med bl.a. en fransman och en marsmänniska.

En rysk kvinna hoppade från ett flygplan i fallskärm, och var försvunnen i tre dagar. Hon påstod vid återkomsten att hon under luftfärden blivit tagen ombord på ett flygande tefat. Hon blev hela tiden mycket väl behandlad av rymdmännen.

En av de senaste kontaktpersonerna är Sid Padrick från USA. NICAP förklarar att man tror på hans berättelse. Han blev 1964 bjuden ombord på ett landat flygande tefat av en vänlig röst i en högtalare. Den person han talade med förklarade sig heta Ziena.

Källor: The facts about flying saucers - Gabriel Green. 112
Flygande tefat har landat - Desmond Leslie och George Adamski. 112
Ombord på rymdskepp - George Adamski. 112
Budskapet från rymden - Daniel Fry. 112
Resa med flygande tefat - Daniel Fry. 112
Aboard a flying saucer Truman Bethurum. 112
My trip to Mars, the Moon and Venus - Buck Nelson. 112

Tre svenska ufologer filosoferar om tillvaron: + + + + + + + + + + + + + + + + +
+
+ Om jag existerar nu vet jag att en nuvarande verklighet existerar
+
+ Om jag existerar nu antar jag att en absolut verklighet existerar, och i denna
+ verklighet antar jag att ett absolut vetande existerar
+
+ Jag kan existera i en absolut verklighet men jag vet att jag inte har ett
+ absolut vetande

18

40 UFO I KORSFORMATION ÖVER VATIKANSTATEN

av konsul dr. Alberto Perego
/direktör för det Italienska Centrumet
för Elektromagnetisk Luftfart/

Efter den skrattretande slutsatsen av det s.k. "vetenskapliga" Condonutskottet, som ville bevisa att Flygande Tefat inte existerar, anser jag tiden mogen för att skärskåda det som hände i Rom den 6 och 7/11-54. Först vill jag tillägga att Condonrapporten på 1465 sid. tog 2 år att skriva och kostade 0,5 milj. dollar, samt att den amerikanska regeringen föreslog att informationsbyrån "Blue Book" skulle upphöra.

Det som hände i Rom är ett ytterst viktigt UFO-fall, som fortfarande ignoreras av ansedda vetenskapsmän (kanske för att min "rapport" och mina 3 böcker Luftfart från andra planeter i vår omgivning -1953, Rapport över elektromagnetisk luftfart -1954 och De är utomjordiska -1958 är skrivna på italienska). Enbart de båda här nedan skildrade fallen - UFO över Rom - räcker fullständigt för att visa en utomjordisk härkomst.

Den 6/11-54 såg jag ung. 100 Flygande Tefat i mer än 2 tim. från kl.11.00-13.30 på himlen över Rom. Precis kl.12.00 formade sig 40 av dem till ett jättekors över Vatikanstaten. Dagen därpå den 7/11 befann sig åter 50 UFO i 2,5 tim. från 12.00-14.30 över Rom. Jag tillskrev de italienska behöriga och sedan den amerikanska ambassaden samt den dåvarande överkommendören för NATO i Paris, general Gruenter. Mina skrivelser bekräftades med tack från italienske utrikesministern Martiono och av general Gruenter, men ingen talade om för mig till vem UFO-eskadern hörde!

Därefter började jag efterforskningar och reste genom hela Italien, delar av Europa, Nord- och Sydamerika, Indien och Australien. Jag talade med 100-tals vittnen som hade gjort observationer på himlen eller betraktat landningar av UFO. Under mina resor såg jag 76 gånger Flygande Tefat över Italien, Suezkanalen, Australien, Panamakanalen och Brasilien. Jag läste alla böcker jag kom över om UFO: Adamski, Arnold, Baker, Bowen, Buhler, Charroux, Chaver, Craighton, Cramp, Drake, Fontes, Fry, Fuller, Garreau, Guieau, Hynek, Jessup, Jung, Keel, Keyhoe, Le Poer Trench, Lesley, Lorenzen, Mac Donald, Machado Carrion, Menger, Michel, Nahon, Ray Palmer, Ribera, Ruppelt, Sievers, Simoes, Skully, Vallee, Van Tassel, Veillith, Veit, Vogt, Wilkins, Williamson, Ziegel och många andra.

I Rom grundade jag 1958 det "Italienska Centrumet för Elektromagnetisk Luftfart" (CLSAER), och skrev 3 böcker. Ni kanske vet att den 17, 18 och 19/3 1950 inte bara 100 utan t.o.m. 500 Flygande Tefat visade sig på himlen över Farmington, USA. Närmare bestämt över atomkraftsanläggningarna i New Mexico och Arizona, 3 månader före koreakrigets utbrott 25/6-50. Jag är alltså inte den förste som har sett sådana här eskadrar.

UFO över Rom och Italien.

Före aug. 1954 trodde jag knappast att det fanns Flygande Tefat. Jag ansåg dem vara experiment från västmakternas sida och delade den mening många astronomer hade att alla hypoteser över interplanetariska rymdskepp var absurda. Under aug. och sept. 1954 skrev tidningarna om en regelrätt våg av observationer och landningar av Flygande Tefat i Frankrike. I sept. 1954 stod en gåtfull cigarrformad rymdfarkost en stund över Rom och iakttogs ganska klart av 1000-tals invånare i staden. I okt. kom en observationsvåg i Italien och enbart under denna månad skrev italienska tidningar om över 200 iakttagelser av UFO och 19 landningar i Italien. I Rom förklarade 1000-tals vittnen att de hade sett Flygande Tefat och ringde tidningar för att meddela observationerna, men tidningarna teg som muren. Många personer som hade sett UFO tog då tillbaka sina vittnesmål och nämnde det över huvud taget inte mer.

Den 30/10-54 omkr. kl.13.00 körde jag i min bil förbi S:ta Maria Maggiore

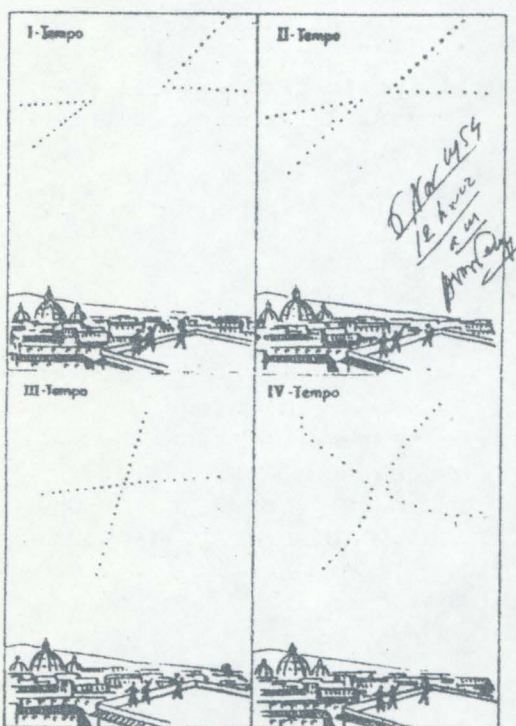
kyrka och såg där ett 100-tal personer stå och titta upp mot himlen. Jag stannade och kunde se 2 små "vita prickar" röra sig söderut. Efter en stund försvann de för att kort därefter visa sig igen och flyga mot norr. Jag ansåg det självklart att det var flygmaskiner som flög på ca. 2000 m höjd och jag blev djupt imponerad speciellt av att det inte hördes något motorljud. Var det en ny sorts flygplan och vem hade i så fall uppfunnit dessa? Varför flög de över Rom? I tidningar den 31/10-54 kunde man sedan läsa om denna UFO-observation.

Den 6/11 kl.10.45 befann jag mig i Tuscolana-trakten. Där såg jag åter "vita fläckar", och en massa människor omkring mig såg detsamma. Jag gick fort upp på trappan till en fabrik för att noggrannare kunna betrakta himlen. Där blev jag tillsammans med många andra vittnen stående till kl.13.00 och var helt begeistrad av vad jag skulle vilja kalla det mest uppskakande skådespelet i mitt liv.

Under denna och de följande dagarna gjorde jag dessa anteckningar:

6/11-54.

I dag från kl.11.00-13.00 överflögs Rom av ett stort antal flygmaskiner som höll sig på en höjd av 7-8000 m. De flög med varierande hastighet från 1200-1400 km/tim. Dessa maskiner såg ut som vita fläckar och lämnade ibland ett kort vitt streck efter sig. Jag räknade deras antal till omkr. 50 men märkte senare att det var åtminstone 100 st. Många gånger flög de en och en men senare också i formationer om 2, 3, 4, 7 och 12. Oftast bildade 4 och 4 en "ruta" eller 7 och 7 ett "V". De kom även i "gåsmarsch" och flög i stora kurvor. Några gånger ordnade de sig i "kilform". Kl.12.00 såg jag en stor formation av ca. 20 maskiner som i "V"-stil flög österut i riktning mot Ostia. Det var den största "V"-bildning av denna sort som jag dittills hade sett. Kort därefter syntes en absolut likadan formation komma i riktning från Ostia. De båda avdelningarna närmade sig snabbt varandra och då de nådde den punkt där "V"-na möttes uppstod ett perfekt jättekors av 40-talet maskiner med ca. 10 st. på varje korsarm.

Durata complessiva dei quattro tempi: circa 3 minuti
(Evidentemente lo schizzo non ripete le proporzioni in quanto la manifestazione aerea durerebbe quanto molto più a lungo nel cielo rispetto all'immagine)

40 UFOs über Rom (Vatikanstadt)

Detta hände i Trastevere-Monte Mario området på en höjd av 7-8000 m över Vatikanstaten. Korset fanns kvar någon minut och upplöstes sedan i två motstående kurvformationer. Jag blev ytterst imponerad av denna manöver enär jag erinrade mig att Vatikankorset ligger i denna riktning. I den trakten hade på himlen visat sig en stor blåaktig skugga som strax upplöstes av vinden. 10 min. senare bildades på nytt en skugga då flera objekt kom från alla sidor och koncentrerade sig till en punkt på himlen. De flög i grupper om 4, 7 och 12 maskiner. Det var denna 2:a koncentration som föranlät mig att beräkna antalet objekt på Roms himmel till ung. 100 och inte bara 40 som tidigare över Vatikanstaten.

Jag blev helt betagen som vid en glad överraskning där det också finns en droppe malört med, ty här avspeglade sig något av överlägsen storhet. Dessa inspirerande eskadrar bevisade en ny revolutionerande styrka och kan genom sin hastighet inte bekämpas med luftvärnseld eller konventionellt stridsflyg. Var hör de hemma?

Jag blev helt betagen som vid en glad överraskning där det också finns en droppe malört med, ty här avspeglade sig något av överlägsen storhet. Dessa inspirerande eskadrar bevisade en ny revolutionerande styrka och kan genom sin hastighet inte bekämpas med luftvärnseld eller konventionellt stridsflyg. Var hör de hemma?

I ett visst ögonblick såg jag även ett sällsamt skimrande trådlikt material falla från himlen och kunde samla ihop en bunt av detsamma. Det påminde om julgransglitter fast trådarna var längre och tunnare än de remsor av alumi-

niumfolie som vräktes ut i massor av bombflyg under 2:a världskriget för att störa fiendtliga radaranläggningar. Det uppsamlade materialet bestod av en glasliknande substans som efter några timmar dunstade bort (uppenbarligen var det s.k. "änglahår": UFO-Nachrichten anm).

7/11-54.

Idag söndag förvånas jag över att de stora tidningarna inte med en rad omnämnt vad jag dagen innan hade sett. Jag for till utrikesministeriet och talade med en gammal vän, ambassadör Magistrati som förestår den politiska avdelningen. Ingen hade blivit informerad eller visste någonting över huvud taget. Därpå tog jag kontakt med andra högre tjänstemän men det var ju söndag så alla regeringsbyråer var stängda.

Kl. 11.30 åkte jag ytterligare en gång till Tuscolano-trakten och gick upp till samma terrass som dagen innan. Med förvåning observerade jag att dessa UFO åter fanns över Rom och stannade kvar 2,5 tim. medan jag stod och tittade. Idag var det inte fler än 50 st. och deras formationer blev inte så stora men den största bestod av 12 objekt. Deras älsklingsformation verkade vara "rutorna" med 4 föremål i varje och de flög också i "V"-grupp varför jag antar att de genomförde någon sorts systematisk uppvisning. De samlade sig 5 gånger över olika områden i Rom och höll sig ung. 10 min. över varje plats. Den 1:a koncentrationen skedde över Nomentano-Flaminio, den 2:a över Terminini-stationen i Roms centrum, den 3:e över San Giovanni-kyrkan, den 4:e över Tuscolano rakt över mitt huvud, och den 5:e över Tiburtino.

"Divisionerna" kom från olika håll men alltid i formationer och flög över fastställda zoner. Under dem bildades långsamt ett blåaktigt moln som dolde objekten varpå de korsade molnets kanter i "gåsmarsch" och gjorde en överflygning av Latium innan de efter 10 min. kom till nästa "koncentrationspunkt" i god formation. De flög alltid i formationer till koncentrationszonerna och åkte i "gåsmarsch" ur dem.

Dagen innan hade denna koncentration ägt rum över Roms västliga delar Monte Mario, Trastevere, Ostia och därför skulle man kunna anta att den systematiska uppvisningen slutfördes någon gång den 7/11 eftersom inget hände de närmast följande dagarna. Även vid dagens observation märkte jag att den tidigare omnämnda glasliknande substansen föll från himlen.

8/11-54.

Fortfarande inga nyheter om UFO i Roms dagliga tidningar. Tidningen Il Messaggero meddelar bara att man i England med hjälp av radar upptäckt överflygningar av gåtfulla eskadrar. Under de gångna dagarna iaktogs t.o.m. i London dessa "vita fläckar". Sön. 7/11 väntade invånare i London på en upprepning men tyvärr förgäves då himlen var molntäckt. Med anm. att man på det engelska försvarsministeriet är oroad, slutar tidningsartikeln. I samma nummer av Il Messaggero fann jag ytterligare en liten intressant notis: "Den 4/11-54 landade ett Flygande Tefat i Nuoro på Sardinien och flög sedan med ett lätt vinande därifrån."

Intresset hos de högre instanserna.

Kabinetts-chefen på försvarsministeriet flyggeneral Pezzi tog emot mig mycket hövligt och sade att han inte kände till något om dessa UFO-händelser. Jag läste upp mina anteckningar och frågade om jag kunde ta kontakt med försvarsministern.

10/11-54. Jag blev mottagen av kabinetts-chefen på utrikesministeriet som ingenting visste och blev mycket överraskad när han fick höra att de militära instanserna inte informerat honom. Jag bad honom att överrätta min rapport över observationerna till ministern.

11/11-54. Idag mottogs jag av den för områdets luftförsvar ansvarige general De Vincenti och fick veta att radaranläggningarna vanligtvis är verksamma i zoner med civila och militära flygplan samt att de bara är effektiva inom ett område av 6-7 km. Nu stod allt klart för mig. De den 6 och 7/11 iakttagna objekten kunde inte ses på radar därför att instrumenten inte är i funk-

tion varje dag.

12/11-54. Kl. 11.30 märkte jag att UFO åter befann sig över Rom. Jag ringde genast general De Vincenti som berättade att han hade gett anvisningar för speciell vaksamhet. Pressen meddelade samma dag att man den 9, 10, 11 och 12/11 detta år iakttagit Flygande Tefat i Chile, Peru, Brasilien, Malaya och Jugoslavien.

Pressen tiger.

Varför förtiger pressen de talrika iakttagelserna av UFO över Rom? Och varifrån kommer dessa UFO? Den första frågan kan jag besvara genom att fastslå att många personer i Rom sett Flygande Tefat men reaktionen från pressmän blir följande: "Ja, ni vet besked ni med era förb. Flygande Tefat!"

För bearbetning av dessa iakttagelser och speciellt för att räkna antalet objekt hade jag varje gång tillbringat 2 tim. oavbruten observation. Många som stod omkring mig gick efter en stund då de fick ont i ögonen. Flertalet ansåg att dessa objekt är vanliga flygmaskiner och förstod inte värdet av det som hände på himlen. Det kors som bildades av 40 UFO bestod bara en kort stund och jag stod endast några minuter i sådant läge att jag kunde räkna deras antal. Det är därför förståeligt att få människor hann räkna dem.

Den 7/11 var en söndag och tidningsredaktionerna har stängt. Pressen kunde alltså inte utan speciella kommunikationer få några nyheter om observationerna i sin helhet. Men vittnen till "kors"-formationen över Vatikanen var b.a. grevinnan Maria Teresa Rasppni och dr. Giancarlo Batattini.

Vi bör komma ihåg att 7 Flygande Tefat korsade luftspärrområdet över Washington DC den 20/7-52 och registrerades på radar trots att inget vittne anmälde att de hade sett något. Den dagen nominerades general Eisenhower till det republikanska partiets presidentkandidat. Den 26/7-52 omkr. kl. 9.00 observerades på nytt Flygande Tefat över Washington och inte heller denna gång hörde något vittne av sig. Sannolikt förhöll det sig på liknande sätt i Rom den 6 och 7/11-54.

Den andra frågan Varifrån kommer de och vem tillhör de? är svårare att besvara. Först trodde jag att det var nya amerikanska flygmodeller och korsformationen höll jag för att vara en hyllning från USA:s stridsflyg till den katolska kyrkan. Senare när jag uppmärksamt granskade tidpunkten och platsen för det inträffade upptäckte jag att det som hände i Rom och London den 6 och 7/11 sammanföll med årsdagen av den ryska revolutionen så kanske det var ryska maskiner? Jag misstog mig men detta var min andra möjliga förklaring.

Bekräftelse genom observatorier.

Under de följande novemberdagarna besökte jag det astronomiska observatoriet Monte Mario där prof. Cimino tillstod att man under de senaste nätterna sett sällsamma objekt på Roms himmel. Mitt nästa besök gällde vaticanobservatoriet utanför Rom där den huvudansvarige för "Specola Vaticana" Pater Zilwes berättade att en brasiliansk ordensbroder som hade observationstjänst den 12/11-54 vid 11-tiden sett några egendomliga föremål på himlen. Dessa hade på stor höjd och med hög hastighet absolut ljudlöst flugit över observatoriet 2 gånger. Detta var ett bevis på att UFO blivit uppmärksammade inte bara över Vatikanstaten utan också över Papes-observatoriet!

Pater Zilwes förnekade dock alla möjligheter till att det kunde ha varit interplanetariska rymdskepp och ansåg i stället att det var en ny flygplanstyp med fjärrstyrning som utexperimenterades av stormakterna USA och USSR. Enligt hans mening kunde 100-tals flygplan med hjälp av fjärreglage styras av piloter som sitter i ett skyddsrum långt från flygplanens position. Detta samtal förvirrade mig mycket ty om luftfarkosterna jag såg den 6 och 7/11 var fjärrstyrda av människor kunde det knappast vara annat än ryssar.

2 år senare när jag kommit fram till en "utomjordisk" övertygelse erhöll jag ett brev av den 20/11-56 från Pater Zilwes. I brevet stod b.a. "Vi har funnit mycket intressanta saker i Er rapport. Den är kanske den mest fullständiga som finns om Flygande Tefat. Men varför har så många vetenskapsmän helt und-

vikit detta mysterium när jag samtalade med dem under astronautkongressen i Rom?" Mitt svar till Zilwes var mycket enkelt: "Emedan alla regeringar hemlighåller den här saken och därför att alla vetenskapsmän är betalda för att tåla föredrar de att blunda".

Jag antar flertalet av er som läser detta erkänner att Flygande Tefat styrs eller fjärrstyrs av individer från andra solsystem än vårt eget och ni är säkert övertygade om att dessa farkoster har baser på jorden och månen. Självklart godkänner ni även det faktum att dessa farkoster iakttagits av människor runt hela jorden under historisk tid. Det kan alltså ha varit vetenskapsmäns ignorans som tvingade våra förfäder att betrakta dessa farkoster som de mest kufiska jättefåglar, jätteinsekter, jätteägg och senare något utsänt av Gud eller Djävulen.

Efter 25 års observationer och landningar är vår tids "upplysta" vetenskapsmän i samma situation som sina föregångare och kan inte förklara existensen av Flygande Tefat så därför föredrar de att förneka dem. De pratar om meteorologiska fenomen och optiska projektioner etc. Trots denna vetenskapliga ignorans är vi idag säkra på att dessa objekt existerar och att de styrs av varelser med utomjordisk härkomst. Vi har nämligen sett dem, herr Condon! De har sedan årtusenden tillbaka haft underjordiska operationsbaser på vår planet, ty betraktar man att de måste resa från planet till planet blir det förståeligt att de valde ett system med fasta baser på jorden.

Från 1941-42 måste de ha uppmärksammat våra atomexperiment och anse det vara en mycket viktig angelägenhet att förhindra ett atomkrig som annars skulle kunna förstöra deras underjordiska baser här på jorden. Antagligen är de olika ländernas regeringar rädda för att erkänna existensen av UFO för de vågar inte offentligt tillstå att det på vår planet Tellus kan finnas utomjordiska varelser. Detta orsakar också förvirring hos många eftersom vi ju inte vet om de är här i fredliga ärenden.

Enligt min mening finns det inga utomjordiska varelser på jorden som är fiendtligt inställda till oss men jag gör följande indelning:

- 1) De som inte visar något intresse för vårt sätt att leva.
- 2) De som försöker skydda oss från olika faror.
- 3) De som ibland använder varningssignaler vilka verkar fientliga men inte för den skull behöver vara det.

Dessa varelsers utsända piloter i UFO är alla vetenskapsmän som studerar de mest skiftande funktioner hos vårt biologiska liv t.e. jordens magnetfält, geologi, seismologi, etnologi, zoologi och botanik.

Efter 27 års observationer står det nu klart att några av dessa varelser är speciellt intresserade av atomcentra, militärbaser, raketramper, kraftverk och högspänningsledningar. Varför det? Jo, för att kunna vara beredda att stoppa ett atomkrig så snabbt som möjligt. De har ju flera gånger visat att de kan stoppa ett sådant krig nämligen genom att de bryter strömtillförseln från kraftverken vilket medför att stridsrobotarna inte kan avskjutas. Minst 90% av alla observationer gällande Flygande Tefat har skett på eller i närheten av militärt strategiskt viktiga platser. Om någon kräver bevis för min teori räcker det med att hänvisa till de stora strömbrott som drabbat de flesta delar av världen under oförklarliga omständigheter. Som ex. kan följande tabell anföras:

New York	9/11-65	Kanada	dec.-65
London	15/11-65	Texas	dec.-65
Texas	2/12-65	Alaska	dec.-65
Holland	3/12-65	Portugal	4/11-66
Bonn	4/12-65	Madrid	5/11-66
Stockholm	6/12-65		

Varelserna tänker hindra atomkrig men inte de konventionella krigen och beviset för detta är att de inte ingrep under de 2 världskrigen eller de 40 och fler krig som utkämpats i olika regioner av vår värld sedan 1945. Dessa som styr de Flygande Tefaten använder sig av olika sorters farkoster allt

efter varifrån de kommer ty de härstammar nämligen inte bara från ett utan flera solsystem och därför är deras utseende mycket skiftande beroende på ursprunget. En del är stora och andra mycket små som våra pygméer och dessutom skiftar hudfärgen efter härstamning men även många observationer av landningar tyder på att det i flera fall varit fråga om rena robotar som piloter.

Vi borde förstå att sådana varelser inte är så helt olika oss som man kan tro om man enbart ser deras utveckling avskild ifrån vår egen. De är mänskliga och vår tids människor får inte göra misstaget att betrakta dessa varelser som något slags övermänniskor. Förklaringen till deras höga utveckling ligger snarare i att de haft längre tid på sig att utvecklas än jordens invånare. Kom ihåg att de inför våra ögon formade ett TECKEN som över hela världen är en helig symbol ty KORSET är ju inte heligt bara för de kristna utan långt före kristendomen var det känt i så gott som hela världen och man uppskattar att det funnits till som symbol i minst 10 000 år.

Korset (Shan) betyder ju de 4 strålarna från en glänsande stjärna som vi har givit namnet DEN HÖGSTE och är samtidigt tecknet för livets gåta. UFO-varelserna är inga Gudar men det viktiga är att de existerar! De observerar dagligen allt som kan orsaka ett atomkrig och därför ökar starkt antalet iakttagna flygande Tefat varje gång det uppstår internationella kriser där risk finns för att kärnvapen sätts in. De visar sig som en påminnelse om att det finns utomjordiska krafter beredda att stoppa människors dåraktiga lek med självmordsvapen.

Ibland är dessa kraftdemonstrationer så massiva att de uppfattas som fientliga trots att detta är enda sättet på vilket UFO-varelserna kan bringa oss till förnuft och eftertanke när vi står på randen till ett förödande atomkrig. Dessa varelser har ju inte skaffat sig några materiella vinningar på jord-människans bekostnad och bryr sig inte alls om vad vi gör så länge vi inte startar ett atomkrig som även skulle ödelägga de utomjordiska varelsernas basstationer på jorden.

Det gamla korstecknet visades inte för att inspirera oss till kamp för Kristus mot Buddha, för Israelerna mot Islamiterna, för Zaratustra mot Konfuzius eller tvärtom utan för att påminna om den enda väg som går mot VERKLIG vidareutveckling en som innebär samförstånd och samlevnad. De ville alltså inte påstå att den ena filosofiska eller teoretiska riktningen är bättre än den andra.

Den 21/10-68 sänkte en egyptisk motortorpedbåt med några sovjetiska experter som instruktörer den israeliska torpedjagaren Eilath för tillfället Israels då viktigaste länk i marinförsvaret av Röda Havskusten. Israel besvarade omedelbart kränkningen genom att den 24/10 på eftermiddagen bomba egyptiska oljeraffinaderier i Suez-området.

USA hade under tiden planerat en trupplandsättning i Nordvietnam, men samma eftermiddag den 24/10 under det att israelerna bombade de egyptiska oljeraffinaderierna visade sig ett jättestort 3-hörnigt objekt på stor höjd över parlamentet i Rom. Samtidigt siktades ett liknande föremål över Imperia (Savona) som är en strategisk punkt för USA:s atombombare under deras 24-tim. beredskapsflygning.

Dessa trianglar hade redan tidigare observerats speciellt över strategiskt viktiga områden i Spanien där en av de första observationerna gjordes 16/9-65 över Valladolid nära USA-basen Villanubla av 1000-tals människor. Detta UFO undersöktes närmare med teleskop av Pater Antonio Feliz som beskrev det vara en regelbunden triangel och beräknade dess area till mer än 1 km i kvadrat. Andra trianglar har iakttagits av ännu fler personer b.a. av mig själv över Bologna 22/9-66 och Piacenza 17/10-66 en baspunkt för NATO-trupper, San Remo 10/10-67 samt vidare över Savona och Genua 22/9-68 och över flera andra strategiskt intressanta platser.

De båda trianglarna över Rom och Imperia kan knappast vara ett okänt fenomen för det amerikanska flygvapnet. Samma natt mellan 24 och 25/10-67 visade sig

även en våg av Flygande Tefat över England där farkosterna projicerade ett kors med 4 ljusstrålar eller flög 4 och 4 i korsformationer. I Devon, Sussex, Hampshire, Wiltshire och Oxfordshire har 1000-tals personer bland dem många poliser sett dessa UFO. Tidningar både i England och övriga Europa skrev om dessa iakttagelser och några parlamentsledamöter gjorde t.o.m. frågeställningar angående det inträffade.

För engelsmännen var det säkerligen inte någon okänd symbol då de har flera kors t.e. S:t George-korset, det skotska korset, det irländska korset, korset i den engelska flaggan och kronjuvelerna som kronan, spiran o.s.v. bär alla korset. Kan man då förundra sig över att dessa utomjordiska varelser valde denna symbol för att påvisa den internationella situationens allvar för de makthavande? Det är även uppenbart att England är det enda land som har prestige nog för att kunna medla i Mellersta Östern och i Vietnam.

Vi kan än en gång erinra oss att korstecknet formades över Boise Idaho (USA) den 3/7-47 och därpå följde det första undersökningsprogrammet av UFO som gjordes av USAs försvar under beteckningen PROJEKT SIGN. I dec. 1968 skickades 2 sovjetiska fjärrstyrda sonder upp i en bana runt månen och återvände den 15/12-68. Något senare den 23/12-68 kunde 3 amerikanska astronauter i Apollo 8 runda månen 10 gånger och sedan återvända till jorden.

Kan utomjordiska varelser som tillåter oss sådana experiment betraktas som fientliga? Verkligen inte! Det enda de gör är att försöka skydda oss från ett förödande atomkrig och stimulera oss till fredlig forskning och utveckling.

Ur UFO-Nachrichten 168, aug. 1970

Översättning och bearbetning:

U. Thellström, A. Lind

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ENGELSKSPRÅKIG

LITTERATUR

UFO, OCKULTISM, ESP etc. 500 boktitlar lagerföres varav c:a 100 i pocket. Ytterligare c:a 3000 kan anskaffas.

Postorderbokhandeln

E D I S T A

Fack 3

180 10 ENEBYBERG

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX